

s-a simțit un efort vizibil de a ține măsura. Parlea a II-a a fost mai reușită, sub aspectul expresivității, dirijorul reușind să exprime, pe acel motiv ritmic ostinato, expresivitatea romantică a dialogului dintre cele două idei principale. În *Scherzo* a stăpinit bine aparatul orchestral, redând tensiunea specifică a acestei părți, cu unele mici întirzieri la indicarea intrărilor diferitelor grupe instrumentale.

Muzicalitatea tânărului dirijor este însă evidentă după părerea noastră, el fiind un element de preț pe care desigur îl vom urmări într-o carieră ce se deschide plină de speranțe.

GH. CORNEANU

Pitești

Festivalul coral interjudețean

„D. G. Kiriac”

Din viața muzicală piteșteană, consemnăm un important eveniment ce-a reunit timp de trei zile (26 — 28 aprilie) numeroase formații corale de amatori — atât din diferite colțuri ale țării cât și străinătate (*Marele cor bărbătesc* din Zwolle-Olanda) — în cadrul tradiționalului festival local „D. G. Kiriac”, aflat de această dată, la a III-a ediție.

Această prestigioasă manifestare, destinată mișcării corale de amatori din patria noastră, reprezintă întotdeauna unul din cele mai importante evenimente din viața muzicală a acestui tânăr oraș, organizarea sa aici, pe frumoasele meleaguri argeșene, fiind generată de tradiția și amploarea pe care o cunoaște mișcarea corală de amatori a acestui județ.

Alături celorlalte festivaluri de acest gen (Vidu, Porumbescu, Dima, etc.) festivalul coral piteștean „D. G. Kiriac” s-a impus cu fiecare ediție din ce în ce mai mult în viața muzicală a țării constituind o adevărată tribună de afirmare — pe plan național — a celor mai valoroase formații corale ale țării.

Din desfășurarea acestei ediții, am remarcat nivelul artistic ridicat al celor 19 formații corale participante (reprezentând 14 județe ale țării), cât și abordarea de către majoritatea formațiilor a unui repertoriu dificil din punct de vedere tehnic, interpretat cu multă măiestrie.

Am ascultat pe rînd formații ale unor Cămine culturale, Case de cultură, sindicate, de fiecare dată impresionându-ne pasiunea și eforturile depuse de atîția coriști și dirijori pentru a prezenta — atât publicului cât și juriului — interpretări cât mai bune.

La sfîrșitul ediției, juriul a răsplătit frumoasele evoluții ale formațiilor participante prin 10 trofee „D. G. Kiriac”, acordate în următoarea ordine: 1) *Corul bărbătesc* „D. G. Kiriac” al *Palatului culturii* — Pitești. 2) *Marele cor bărbătesc* din Zwolle-Olanda. 3) *Corul mixt* al *Sindicatului învățămînt* — Craiova. 4) *Corul bărbătesc* „Armonia” al *Sindicatelor* — Brăila. 5) *Corul de femei al căminului cultural Cobadin* — Constanța. 6) *Corul mixt* al *Sindicatului C.F.R. Brașov*. 7) *Corul mixt* al *Căminului cultural Cimpulung-Muscel* — Argeș. 8) *Corul mixt* „Doina” al *Căminului cultural* — Drobeta — Turnu Severin. 9) *Corul mixt al Căminului cultural Gătaia* — Timiș. 10) *Corul mixt al Căminului cultural Poiana Mare* — Dolj.

Din rîndul formațiilor prezente în concurs o impresie de neuitat a lăsat *Marele cor bărbătesc* din Zwolle — Olanda, dirijat de Jos Vranken jr. care

a participat în cadrul festivalului ca invitat de onoare. Aflat în țara noastră la invitația renumitului *Cor din Leordeni* — Argeș, *Marele cor bărbătesc* din Zwolle — Olanda este deocamdată singura formație de peste hotare care participă în cadrul acestui festival. În interpretarea sa am ascultat piese atât din repertoriul olandez și universal, cât și cel românesc, lucrări ca *Tricolorul* de C. Porumbescu sau *Hai, murgule, hai* de D. G. Kiriac (interpretate în limba română) fiind îndelung aplaudate de public. Cele câteva piese interpretate de corul olandez au scos în evidență toate calitățile unui ansamblu de prestigiu, dîndu-ne pentru câteva momente senzația unei adevărate orgi.

Din rîndul formațiilor noastre corale ne vom re-zuma să cităm — din lipsă de spațiu — doar evoluția *Corului bărbătesc* al *Palatului culturii* din Pitești, dirijat de Emanoil Popescu, un ansamblu matur, omogen, dotat cu excepționale calități artistice. Am ascultat lucrări de C. Porumbescu, A. Bena, N. Lungu, D. G. Kiriac, Gh. Dumitrescu, I. Vidu, Gh. Danga, interpretarea dată acestor piese atîngînd profesionalismul.

Am asistat la un important eveniment din viața muzicală a Piteștiului, la o manifestare de amplă rezonanță prin care sute de artiști amatori din diferite colțuri ale țării, animați de atmosfera sărbătorească prilejuită în acest an de cea de a XXX-a aniversare a Eliberării și cel de al XI-lea Congres al Partidului, au cîntat din toată ființa lor Patria, au cîntat Partidul.

ALEXANDRU POPA

RECENZII

Constantin Brăiloiu

OPERE III

Constantin Brăiloiu reprezintă, incontestabil, una dintre cele mai strălucite figuri ale etnomuzicologiei mondiale. Profesor, mai întîi, de istoria muzicii și de folclor la Conservator precum și profesor și rector al Academiei de muzică religioasă din București, Brăiloiu a fondat ulterior, în 1944, conducîndu-le pînă la sfîrșitul vieții sale (1958) Arhivele internaționale de muzică populară din Geneva, fiind totodată conferențiar (1956 — 1958) al Centrului național de cercetare științifică de etnomuzicologie al „Muzeului Omului” și al Institutului de muzicologie al Universității din Paris.

Activitatea sa prodigioasă s-a desfășurat în cele mai de seamă centre culturale ale Europei, savantul aducînd o contribuție dintre cele mai prețioase îndeosebi la cunoașterea tezaurului folcloric românesc. Lui Brăiloiu îi datorăm studii de o bogată substanță asupra muzicii populare și o metodă valoroasă în ceea ce privește tehnica înregistrării acesteia. Lucrări privind, între altele, Icoanele țărănești românești, pictate pe sticlă, apoi culegeri de folclor (zeci de cîntece bătrînești din Oltenia, Muntenia, Moldova, *Ale mortului* din Gorj, *Bocete* din Oaș, Colinde populare, nenumărate armonizări printre care cele ale melodiilor populare culese de Anton Pann etc. etc.) constituie doar o mică parte din prodigioasa activitate a lui Constantin Brăiloiu. La acestea au să se adauge nenumăratele sale studii de muzicologie, publicate în țară și îndeosebi în Franța și Elveția unde și-a desfășurat activitatea în ultimele două decenii ale existenței sale (A murit la Geneva în 1958).